

«Козаче-голубче...»

Руданський Степан Васильович

"Козаче-голубче,
Соколику мій!
Дай білу рученьку,
Зо мною постій!
    Най надивлюся,
    Слізьми заллюся,
    Заким з дороги
    Тебе діждуся!"
"Дівчино-рибчино,
Не плач, не ридай!
За мною, молодим,
Ручок не ламай:
    Як не загину,
    Я не покину,
    Я не покину
    Любу дівчину".
"Ой доню Явдоню,
Зіллячко моє!
Чого ж так змарніло
Личенько твоє?"
    "Ой мати-мати!
    Тяжко вмирати,
    Ой а ще важче
    Милого ждати!
Давно я, давно я
В милого була,
Вже тая стежка
Зіллям заросла.
    Піду я, мати,
    Зіллячко рвати,
    Зіллячко рвати,
    Милого ждати!..
Рвуть зілля дівчата,
Віночки плетуть,
А мої оченьки
Тільки сльози ллють.
    Ой зілля-зілля,
    Чуже весілля,
    А моя мука —
    З милим розлука!.."
"Дівчино-рибчино,
Здорова була!
Чи вже ж ти, чи вже ж ти

Мене забула?"

"Я не забула,
Я не забуду,
Любила вірненько,
Любити буду".

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/kozache_holubche